

LA CASA I LA CIUTAT

DEMÀ Toni Soler

Viatjar des de casa

Per viatjar lluny no hi ha millor nau que un llibre, va deixar escrit Emily Dickinson, la poeta que va acabar els seus dies sense sortir de la seva cambra. Sempre l'he trobat una frase encertada, però, ara que viatjar s'ha convertit en una aventura cada vegada més difícil (la seguretat dels aeroports, els preus dels bitllets, els perills de la pandèmia), hi he tornat a pensar molt sovint.

Aquestes últimes setmanes, la lectura m'ha portat a tres països diferents i m'ha fet conèixer les seves respectives idiosincràsies, crec que amb molta més intensitat que si hi hagués viatjat: Anglaterra, Sicília, Noruega. Tot i que als dos primers hi he estat, em fa la impressió que després de les novel·les que he llegit, els conec molt millor.

El primer viatge el vaig fer de la mà de Margery Sharp, una escriptora anglesa amb l'aspecte que tenien les secretàries solteres i tímides a les pel·lícules del Hollywood dels anys quaranta. Darrere d'unes ulleretes rodones s'hi amaga una mirada àcida i enginyosa, que et convida a somriure i, de tant en tant, també et fa deixar anar alguna riarella. La novel·la es diu *El árbol de la nuez moscada* i l'ha publicat Hoja de Lata, amb traducció al castellà de Raquel García Rojas.

La novel·la narra les peripècies de Julia Packett, una aspirant a actriu esbojarrada que es queda embarassada d'un fill de casa bona. Quan el seu marit mor a la guerra, la Julia deixa la seva filla a cura dels avis paterns

GETTY

per fer la seva vida, i el retrobament amb la noia, molts anys després, convertida en una dama, posa la Julia en una situació difícil per a ella, molt còmica per al lector. Els esforços –poc reeixits– de la Julia per adaptar-se a la bona societat anglesa són un pou d'anècdotes hilarants.

El viatge a Sicília té un to molt diferent. *Planta noble*, de Simonetta Agnello Hornby –l'autora del gran èxit *La Mennulara*–, ens convida a conèixer les interioritats d'una família aristocràtica siciliana durant el segle XX.

També en aquest cas hi trobem personatges femenins que viuen subjectes als mecanismes d'una societat que els posa les coses molt difícils. "Imposar-se límits és un art femení, que s'aprèn, com el brodat, en el qual una ha de mantenir-se necessàriament a dins del dibuix". La novel·la l'ha publicada Tusquets, amb traducció de Carlos Gumpert.

I finalment, el tercer viatge el vaig fer a Noruega. Es tracta de la novel·la *No y mil veces no*, de Nina Lykke, publicada per Gato-pardo, amb traducció d'Ana Flecha. L'escriptora ens retrata la classe mitjana d'aquest país nòrdic, suposadament tan modern i lliure, tan allunyat de la Sicília i de l'Anglaterra del segle XX.

Però resulta que el matrimoni format per l'Ingrid i en Jan, casats des de fa vint-i-cinc anys, també se sent atrapat per una societat que els diu com han de viure. Lykke escriu amb el seu to sarcàstic sobre la insatisfacció crònica que ha provocat un model de societat que exigeix la gratificació instantània i permanent.

Lykke havia encetat aquesta descripció de la Noruega actual a la brillant novel·la *El estado del malestar*, publicada en castellà per la mateixa editorial.

Són tres autores que, en contra del que sempre s'ha dit, no es limiten a mirar endins, també escriuen mirant cap enfora, amb la voluntat de deixar constància de la societat que han viscut o han analitzat. Sempre posant el focus, això sí –i s'agraeix– en el paper de les dones, sempre una mica més difícil.

Viatjar sense moure's de casa, amb la comoditat de la butaca preferida i a un preu infinitament més accessible que el dels bitllets d'avió. Què més volem?

SÍLVIA SOLER

Les millors guies per als amants de la natura

Descobreix 14 guies magnífiques sobre plantes, flors, mamífers, ocells i molt més!

Troba el teu llibre a la botiga online de l'ARA <https://botiga.ara.cat/>

